

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 8T/45/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717010427
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Blaško
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2019:2717010427.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Blaška a prísediacich E. K. C. H., L. F. v trestnej veci proti obžalovanému E.. A. M. a spol., pre zločin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. g) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Skalici dňa 4. novembra 2019, takto

rozhodol:

Obžalovaní

E.. A. M., X.. XX.XX.XXXX Y. R., V. L. R., J. XX,

K. J., X.. XX.XX.XXXX Y. R., V. L. R., V. XXXX/X,

sa u z n á v a j ú z a v i n n ý ch, ž e

po vzájomnej dohode najprv E.. A. M. v presne nezistenom čase v decembri 2014 v Skalici uviedol do omylu R. J., X.. XX.X.XXXX, L. H. R. tým, že mu navrhol zabezpečenie bytu v Skalici pod podmienkou, že predá záhradnú chatku v ktorej žil, pritom využil jeho dôveru vyplývajúcu z ich dlhodobej známosti a najmä zvýšený sklon k manipulovateľnosti, sugestibilite a znížený intelekt v súvislosti s dlhodobým požívaním alkoholu, s týmto R. J. bezvýhradne súhlasil, následne M. zabezpečil kupujúceho a to spoločnosť A. L., R..K..S., R. R. L.-F. J., ktorému bola záhradná chatka súp. č. XXXX, postavená na parcele č. XXXXX/XX so záhradou na parcele č. XXXXX/XX v podiele 1/1, nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXXX pre k.ú. a obec R. a ďalších prislúchajúcich pozemkov k uvedenej chatke zapísaných na LV č. XXXX pre k. ú. a obec R., nachádzajúcich sa na parcelách č. XXXXX/XX a XXXXX/XX, predaná dňa 05.01.2015 za cenu 5.500,- eur, pričom bezprostredne po predaji peniaze od R. J. pod ďalšou zámienkou prevzal K. J. s tým, že mu zabezpečí náhradné ubytovanie, avšak R. J. žiadny byt nezabezpečili, ani za týmto účelom nevykonali žiadne reálne kroky, vyhovárali sa a predstierali neexistujúce skutočnosti, peniaze z predaja chatky si ponechali pre vlastnú potrebu, a následne tak zo R. J. zostal bezdomovec, čím mu tak spôsobili škodu v minimálnej výške 5.000,- eur,

t e d a

E.. A. M. C. K. J.

spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že iného uviedli do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku väčšiu škodu a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - využitím tiesne a neskúsenosti,

t ý m s p á c h a l i :

E.. A. M. C. K. J.

zločin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. g) Trestného zákona.

r o z h o d o l :

E.. A. M.

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona s ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd z r u š u j e

- výrok o treste odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a výrok o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 2 (dva), ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Skalica sp. zn. 4T/146/2015 zo dňa 24.04.2017, právoplatným dňa 20.02.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/46/2017 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad,
- výrok o treste odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia uložený mu rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/154/2013 zo dňa 07.09.2015, právoplatným dňa 14.11.2015 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému u k l a d á trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 2 (dva) roky.

K. J.

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň sa mu ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona sa obžalovanému prikazuje, aby sa v skúšobnej dobe zamestnal alebo sa preukázateľne uchádzal o zamestnanie.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovaným E.. A. M. C. K. J.Č. ukladá povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne právnomu nástupcovi po poškodenom (R. J., X.. XX.XX.XXXX, B.. XX.XX.XXXX) F. V., X.. XX.XX.XXXX, V. L. G. X. Y., J. P. Č.. XXXX/XXX škodu vo výške 5.000,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa právny nástupca po poškodenom (R. J., X.. XX.XX.XXXX, B.. XX.XX.XXXX) F.X. V., X.. XX.XX.XXXX, V. L. G. X. Y., J. P. Č.. XXXX/XXX so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Skalica podal na Okresný súd Skalica dňa 22.12.2017 obžalobu č. Pv 458/15/2206-47 na obžalovaných E.. A. M. C. K. J., pre zločin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. g) Trestného zákona na vyššie uvedenom skutkovom základe.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných E.. A. M., K. J., výsluchom svedkov C. F. a prečítaním výpovedí svedkov U. W., L. P.N., G. R., Y. Č., H. K., J. G., prečítaním znaleckého posudku č. XX/XXXX zo dňa 09.06.2016 ako aj prečítaním listinných dôkazov v spise, odpisom z registra trestov na obžalovaných, správami o povesti obžalovaných a zistil skutkový stav tak, ako je opísaný vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný K. J. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku a zisťoval či obžalovaný

c/ rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu

Obžalovaný odpovedá: Áno.

d/ bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radíť o spôsobe obhajoby Obžalovaný odpovedá: Áno.

f/ či rozumie právnej kvalifikácii skutku, ako trestného činu

Obžalovaný odpovedá: Áno.

g/ bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin mu kladený za vinu

Obžalovaný odpovedá: Áno.

h/ sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako určitý trestný čin

Obžalovaný odpovedá: Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného a jeho kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku, prijal toto jeho vyhlásenie podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie o vine obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe sa nevykoná a budú vykonané dôkazy len súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení.

S poukazom na vyššie uvedené, súd uznal obžalovaného K. J. za vinného zo zločinu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. g) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný K. J. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný. Vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že J. chatka sa dala na internet, pričom túto dal na internet jeho kamarát a celý vec riešil obžalovaný A. M., jeho meno tam asi nebolo, ale bolo tam na neho telefónne číslo. Chatka sa predávala z dôvodu, že sa potrebovali peniaze. Chatka sa predala asi za 4.500,- až 5.000,- eur, pričom obžalovaný M. doniesol 4.500,- eur a jemu dal 4.000,- eur. Peniaze na niečo potreboval, poškodenému niečo vrátil cca do 800,- eur. Pred tým ako sa chatka predala, podpisoval asi dve alebo tri listiny, boli o tom, že si požičal peniaze, pričom obžalovaný M. mu diktoval text, ktorý on vlastnoručne písal. K uznaniu dlhu na č.l. 46 uviedol, že ten dlh a prepis garsónky písal určite, pričom toto uznanie písal vlastnou rukou a podpis na ňom je jeho a celý obsah mu diktoval obžalovaný M.. K uznaniu dlhu č.l. 47 uviedol, že toto uznanie určite nepísal, pričom tento podpis nie je ani jeho. A k uznaniu dlhu z č.l. 72 uviedol, že toto uznanie opätovne spísal sám vlastnoručne, toto aj podpísal, pričom celý obsah mu diktoval obžalovaný M.. Nevedel uviesť, prečo vznikli dve odlišné uznania dlhu a ani v akom časovom úseku po sebe boli spísané. Obžalovaný M. mu povedal, že má uznanie dlhu napísať, aby mal obžalovaný M. doklad pre poškodeného J.. Nevedel uviesť ako sa docielilo k predaju chatky on pri tom nebol ale obžalovaný M. sa rozprával s poškodeným J.. O tom, že potrebuje peniaze sa zveril obžalovanému M., pričom on mu povedal, že skúsi peniaze nejako vybaviť. Za peniaze malo byť poškodenému J. sľúbené bývanie. Sľuboval mu to on, aj sa s ním dohadoval, ale na stretnutie poškodený neprišiel. Garsónka bola iba na papieri, on mu zohnal chatku na bývanie, avšak táto nebola do vlastníctva. Iné peniaze od poškodeného nemal požičané. Obžalovaný M. a poškodený J. mali spolu dobrý vzťah, poškodený obžalovanému M. dôveroval. Obžalovaný M. vedel o tom, že má poškodenému zohnať niečo na bývanie,

taká bola dohoda. Nevedel presne, kto určil cenu chatky, či oni dvaja s obžalovaným M. sa tak dohodli. Ďalej uviedol, že poškodený pil každý deň, ale o svojom bývaní podľa jeho názoru vedel rozhodnúť. Obžalovaný M. komunikoval s kupcami. Nemal vedomosť o tom, že by obžalovaný M. vyberal peniaze z účtu poškodeného J.. On sa na predaji chatky podieľal tak, že zobral peniaze. Nevedel uviesť, prečo uznal v uznaní dlhu sumu 30.000,- eur, avšak tento dlhu mu nadiktoval obžalovaný M.. Neplánoval poškodenému vrátiť 30.000,- eur obžalovaný M. mu povedal, že na papier sa napíše, že sa poškodenému vracia 30.000 eur, avšak sa mu vráti len to čo im požičal. K prepisu garsónky uviedol, že táto časť sa tam len napísala a poškodenému sa ten byt len tak ukázal, pričom mu ho ukázal on a bol tam prítomný aj obžalovaný M.. Garsónka bola jeho kamaráta a túto neplánoval na poškodeného prepísať. Obžalovaný M. asi vedel o tom, že prepis garsónky sa neuskutoční. V prípade nezaplatenia sumy 30.000,- eur k zmluvnej pokute uviedol, že to bol iba taký papier, ktorý sa mal roztrhať.

Obžalovaný E.. A. M. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný, pričom vo svojom výsluchu uviedol, že celý život poškodenému J. len pomáhal, keď bol fyzicky v poriadku, tak mu dával aj murárske práce, na nehnuteľnosti na J.X. N. alebo v jeho vinici. Pomáhal mu vtedy keď pán z Holíča ho pripravil o byt. Zastupoval ho v adhéznom konaní a peniaze dostal na účet. Bolo to tak spravené, že nikdy nemohol z jeho účtu vyberať peniaze sám, ale len vzájomne obaja a to bolo urobené z toho dôvodu, aby s ním chodieval tieto veci vybavovať do banky on. Poškodený J. potom kúpil vinohradnícku chatku, kde mu pomáhal aj sťahovať a pod. Poškodený J. sa začal stretávať s obžalovaným J. a najprv mu len požičal peniaze, ale potom prišlo k tomu, že sa predala chata. Potom keď potreboval obžalovaný J. ďalšie peniaze, tak prišiel s tým, aby R. chatku predal, že peniaze z predaja chatky mu požičia a keď mu kšeft vyjde, jednoducho ho vyplatí a jednoducho mu kúpi garsónku. Presne tak, ako je uvedené v uznaní dlhu, ktoré on predložil do spisu. Doplnil, že ešte pred touto vecou on sám požičal obžalovanému J. peniaze a posledné uznanie dlhu je vo výške 120.000,- eur. Keď jeho matka podala trestné oznámenie na J., tak vyšetrovateľ vyšetrovanie zastavil a keď sa podala voči tomu sťažnosť tak pani prokurátorka vo svojom uznesení uviedla, že sa jedná o civilnú vec. V tomto konaní vykonával iba priateľskú a právnu pomoc poškodenému J. a nikdy nemal záujem, aby bol J. poškodený. Keby sme to takto hodnotili, tak by museli byť všetci advokáti a notári trestne stíhaní, keď nepríde k vyplateniu uznania dlhu. Nikdy nemal s J. vzájomnú dohodu ohľadom niečoho s poškodeným J. a aj údaje v obžalobe, že on zabezpečil predaj chatky je len výmysel, pretože inzerát podal obžalovaný J. s tým, že mu oznámil, že tam dal jeho tel. číslo lebo on jediný vie poškodeného J. zabezpečiť a nájsť. Kupujúci zo Senice si prišli pozrieť nehnuteľnosť, on zobral poškodeného J. k nehnuteľnosti, kde si ju kupujúci obhliadli a neskôr ju kúpili. Keby bola nejaká vzájomná dohoda medzi ním a obžalovaným J., tak by na tom uznaní dlhu bol aj on, pretože obžalovaný J. je natoľko skúsenejší, že by trval na tom aby tam bol aj jeho podpis, (teda keby je to pravda). Nakolko sa peniaze nesplácali, resp. nebolo dodržané to, čo bolo uvedené v zmluve, neriešila sa ani garsónka ani tie peniaze, tak potom chodil za ním aj poškodený J. aj jeho sestra a vždy jej pretlmočil to, čo s obžalovaným J. vyzistil. Potom bol od 08.01.2016 vo výkone trestu a už nemal na vec žiadny dosah, len sa potom dozvedel čo sa stalo. Cenu za chatku určil obžalovaný J., pretože táto suma mu mala stačiť na dokončenie kšeftu, pričom povedal, že splní to čo je v tom uznaní dlhu, ktorý predložil on. Osobne nepoznal ľudí, ktorí vlastnili garsónku, ktorá bola lákadlom na predaj chatky, pričom jemu aj poškodenému J. túto garsónku ukázal a vtedy J. súhlasil, že tú chatku ide predajť. Ďalej uviedol, že vedel za koľko kúpil poškodený J. chatku, pretože mu ju pomáhal kupovať. Chatka sa predala za sumu 6.000,- eur, pričom túto sumu chcel obžalovaný J.. Peniaze boli vyplatené poškodenému J. a ten ich následne všetky dal obžalovanému J.. Poškodený J. prvýkrát požičal J. sumu 5.000,- eur a neskôr predal chatku a z tej chatky následne požičal opäť obžalovanému J.. Poškodený J. ho určite vnímal ako právnik a dobrého známeho. Ďalej uviedol, že najprv bolo jedno uznanie dlhu na sumu 5.000,- eur, keď sa urobilo to uznanie dlhu, ktoré dal do spisu tak sa prvé roztrhlo a to posledné uznanie dlhu, ktoré predložil obžalovaný J. videl prvýkrát až v spise. K uznaní dlhu na č.l. 46 spisu uviedol, že toto uznanie dlhu diktoval obžalovanému J.. Uznanie dlhu na č.l. 47 spisu, ani na č.l. 72 spisu obžalovanému J. nediktoval. Posledné uznanie dlhu, ktoré nadiktoval obžalovanému J. bolo to na č.l. 46 spisu, kde sa obžalovaný J. zaviazal poškodenému J. vyplatíť sumu 30.000,- eur a prepísať garsónku. Suma 30.000,- eur a prepis garsónky bola ponuka zo strany obžalovaného J., aby bol poškodený J. chránený tak sa tam dala takáto suma. Poškodenému J. ako právnik vysvetlil, že táto listina je poistkou a ochranou, pričom on tomu rozumel. Právnickú prax vykonával 25 rokov a nešpecializoval sa, nakolko žije v malom meste, preto robil všetko. Poškodeného J. zastupoval v adhéznom konaní, keď prišiel o 2-izbový byt, ktorý previedol na osobu z Holíča. Nakoniec sa podarilo, že za ten byt dostal poškodený J. 18.000,- eur a za to sa kúpila tá chatka. Nevedel uviesť, či si poškodený J. vymáhal na súde peniaze od obžalovaného J., vie len toľko, že obžalovaný J. mu nejaké peniaze dal. To vie jednoducho od poškodeného J. ako aj od obžalovaného J..

Obžalovaný J. poškodenému J. priebežne dával peniaze a keď mu dal peniaze tak poškodeného aj dva dni nevidel a potom zase prišiel za ním.

Svedkyňa - C. F. (sestra poškodeného) na hlavnom pojednávaní uviedla, že jej brat R. J. sa v minulosti sa kamarátil s obžalovaným M., spoznali sa asi niekde v krčme na J.. Je pravdou, že mu obžalovaný M. pomáhal vymáhať peniaze, keď prišiel podvodom o 2-izbový byt. Z tých peňazí sa kúpila záhradka, ktorú mu ona doporučila. Za ten byt mal dostať 20.000,- eur avšak dostal zaň asi 18.700,- eur. Z tých peňazí sa kúpila záhradka za 12.000,- eur a ostatné peniaze si obžalovaný M. z účtu jej brata vybral a ponechal, bolo to cez 5.000,- eur. Účet zakladali spolu s tým, že obžalovaný M. bol disponent a brat si nemohol sám vyberať peniaze. Uvedené jej povedal aj sám obžalovaný M.. Na záhradke čo si kúpil mu chcela platiť elektriku, aj si od pána J. (bývalého majiteľa) zabezpečila faktúry za elektriku ale obžalovaný M. povedal, že sa o to postará. Následne bol záhradný domček vypnutý z elektriky. Je pravdou, že mu tam obžalovaný M. pomohol preniesť nejaké veci. Ona komunikovala s obžalovaným M. po kúpe záhradky. Všetko poškodenému tam zabezpečila, mal tam aj TV a všetky veci pre prežitie (výbava domácnosti). Nosili mu tam so švagrovou jesť. Vie, že chodil k obžalovanému M. pre peniaze aj nejaké jedlo lebo vedel, že obžalovaný M. drží ten účet, na ktorom sú peniaze. Od 31.5.2014 do 08.07.2014 boli na účte finančné prostriedky, pričom od tohto dátumu neboli finančné prostriedky na účte poškodeného. Následne ako nemal poškodený elektriku, tak už to bývanie nebolo ono. Tak potom obžalovaný M. prišiel s návrhom, aby predal záhradku a že on s obžalovaným J. mu zabezpečia garsónku. Boli sa tam pozrieť, kľúče boli pod rohožkou. Prítomní boli obžalovaní M. a J. a poškodený a doslova poškodeného tlačili, aby predal tú záhradku a aby si kúpil tú garsónku, ktorú mu zabezpečia za predanú záhradku. Uvedené jej povedal poškodený, že kamoši mu zabezpečili garsónku a bol veľmi šťastný. Keď tá garsónka nebola, tak oslovila obžalovaného M., ktorý ju stále zavádzal, že garsónka bude, aby sa nebála, že bude 20-teho, koncom mesiaca atď. Poškodený nevedel za koľko chce záhradku predat', bol proste v tom, že bude mať za to garsónku preto to neriešil. Ona sa dozvedela za koľko sa predala záhradka až vtedy, keď podala trestné oznámenie. Bolo to asi 5.500,- eur. Následne žiadala obžalovaného M., aby jej doniesol zmluvu o predaji záhradky, čoho sa vôbec nedočkala. Na tú záhradku sa nový majiteľ našiel v priebehu mesiaca, niekto zo Senice. Títo kupci následne predávali záhradku na internete za 17.000,- eur. Takto poškodený ostal na ulici, chodil ku nej skoro každý druhý deň, dávala mu oblečenie, jedlo, peniaze. Obžalovaný M. poškodenému už nepomáhal lebo bol vo výkone trestu. Zabezpečila mu bývanie v Skalickom útulku, zaplatila aj stravu, avšak poškodený tam chodiť nechcel. Prebýval u nejakého asi cigána v záhradnej oblasti G.. Potom to išlo s poškodeným dole vodou. Neskôr mu už nevládala pomáhať, pretože sama ochorela. Potom mu niečo zabezpečovala švagrová. Ochorela na onkologické ochorenie a počas chemoterapie nevládala. V zime poškodenému omrzli nohy, bol aj v nemocnici a spolu s dcérou mu zabezpečila doliečováč, avšak nechcel. Behom dvoch týždňov čo ho pustili z nemocnice ho našli mŕtveho v lokalite Y. J. (R.). Potom boli u nich policajti, ktorí jej oznámili, že poškodený je mŕtvy a berú ho na pitvu. Poškodeného musela pochovať, takže zaplatila pohreb s čím jej pomohli jej deti. Vtedy keď tá garsónka stále nebola tak dňa 01.10.2015 podala trestné oznámenie na obžalovaného M. a obžalovaného J.. Garsónka sa nachádzala oproti letnému štadiónu a je písaná na pána K., ktorý má síce finančné problémy, ale garsónku nepredáva. Ďalej uviedla, že poškodený si nebol schopný vybaviť veci, uskutočniť prevod nehnuteľnosti, výber peňazí z účtu. Poškodený mal ešte jeden účet, na ktorý mu chodil polovičný invalidný dôchodok. Z tohto si však peniaze vedel vybrať. Poškodený podľa jej názoru neriešil hodnotu peňazí. Obžalovaného M. kontaktovala asi 8-krát telefonicky, bola s ním aj osobne. Bola u neho dva alebo trikrát doma. Aj mu volala, že chce vidieť tú zmluvu. Obžalovaný M. ju zavádzal, že garsónka bude, pričom jej nedoniesol ani predmetnú zmluvu. Pýtala sa obžalovaného M. či sú peniaze na účte, on jej povedal, že peniaze zobral exekútor. Nemá vedomosť o tom, že by obžalovaní poškodenému vrátili nejakú časť peňazí. Po podaní trestného oznámenia obžalovaný J. doručil poškodenému list, že mu bude splácať 300,- eur mesačne. S obžalovaným J.Č. si dohodla aj stretnutie dňa 01.11.2015, avšak na toto obžalovaný J. neprišiel. Nevedela uviesť, aký vzťah mali obžalovaný J.Č. a obžalovaný M., má iba vedomosť o tom, že mali finančné problémy. Obžalovaného M. pozná zo Skalice, bol právnik alebo advokát a že bol vylúčený z advokátskej komory. Pozná rodičov obžalovaného. Obžalovaný M. bol v Skalici známy. Poškodený nepožičiaval peniaze, pretože ich nemal, nakoľko z účtu vyberať nemohol. V predmetnej veci podala iba trestné oznámenie, návrh na civilný súd nepodala. Poškodený jej povedal, že všetko zabezpečuje obžalovaný M.. Poškodený mu bezvýhradne veril. Obžalovaný M. zabezpečil kupca, zmluvy, ktoré jej nechcel následne ani ukázať. Obžalovaný M. jej sám uviedol, že môže len on disponovať s účtom poškodeného.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní i ďalšie dôkazy, a to prečítaním zápisníc o svedeckých výpovedí z prípravného konania svedkov U. W. zo dňa 21.12.2015 (č.l. 79-80 spisu), L. P. zo dňa 21.12.2015 (č.l. 81-82 spisu), G. R. zo dňa 26.01.2016 (č.l. 84-86 spisu), Y. Č.Č. zo dňa 02.03.2017 (č.l. 87-88 spisu), H. K. zo dňa 23.10.2017 (č.l. 89-90 spisu) a J. G. zo dňa 24.10.2017 (č.l. 91-92 spisu) podľa § 263 ods. 2 Trestného poriadku.

Svedok U. W. v prípravnom konaní uviedol, že v minulosti bol konateľom spoločnosti A. L. R. R. Y. L., na čo sa však táto spoločnosť špecifikovala nevie uviesť, bol v sídle asi dva razy, konateľom sa stal cez kamarátku G. R.. O záhradnej chatke v Skalici vie len toľko, čo mu povedal H. R., manžel jeho kamarátky G., že našiel cez inzerát vhodnú chatku na výhodnú kúpu, pričom doklady a zmluvy podpisoval on sám, o predávajúcich vie, že to boli dve osoby, jeden vystupoval ako právnik, mal slušné vystupovanie a slušné oblečenie, druhý vyzeral ako šupák, alkoholik a smrdel. H. R. mal s týmito osobami všetko dopredu dohodnuté a cena bola 5.000,- eur. Pri vyplácaní peňazí prítomný nebol. Podľa mena osoby nepozná, vedel by ich spoznať podľa fotografií.

Svedok L. P. v prípravnom konaní uviedol, že chatku so súpisným číslom XXXX kúpil v marci 2015 od spoločnosti A. L. za cenu 20.000,- eur. Túto chatku mu dohodila jeho kamarátka G. R., ktorá mu však sľúbila, že mu zabezpečí ďalšieho záujemcu lebo on ju nemieni užívať.

Svedkyňa G. R. v prípravnom konaní uviedla, že je jedným z konateľov spoločnosti A. L. spolu s manželom H. R.. Ich spoločnosť začiatkom roka 2015 kúpila chatku od pána J. za sumu 5.000,- eur alebo 5.500,- eur. Pri inzeráte bolo telefónne číslo, cez ktoré komunikovala s pánom M.. Pri prehliadke bol prítomný pán J. aj pán M.. J. sa im veľmi nepozdával bol ako bezdomovec, asi pod vplyvom alkoholu. Pána M. sa pýtala kto je vlastne majiteľ chatky, na čo jej on povedal, že sa nemá starať, že on pána J. zastupuje, aby mu kupujúci riadne vyplatili peniaze za chatku. Následne opäť komunikovala s pánom M., zmluvy podpisovali na Mestskom úrade v Skalici kde bol prítomný aj pán M.. Peniaze odovzdával jej muž pánovi J. osobne do rúk. Chceli to zaslať na účet, ale J. aj M. hovorili, že to chcú v hotovosti. Pán J. jej hovoril, že chce predat' chatku a povedal jej, že za sumu 5.000,- eur. Pri podpisovaní zmluvy sa M. s J. pýtali, či tam môže pán J. ešte chvíľu bývať, s čím súhlasili. Pýtala sa ako dlho by to malo trvať, na to M. povedal, že už má pre pána J. garsónku. Aj sa čudovala, že za tých 5.000,- eur kúpi nejakú garsónku, ale potom to pán M. upresnil, že by to mal byť nejaký mestský byt, nevie presne. Po spísaní zmluvy sa ešte J. pýtala, či bude mať kam ísť, na čo jej povedal, že bude mať kam ísť, že M. mu pomôže.

Svedok Y. Č. v prípravnom konaní uviedol, že žiadneho pána J. nepozná. S A. M. nikdy neprehovoril ani vetu. S K. J. sa len pozdravia, keďže je otec jeho vnuka, ale inak sa spolu nebavia.

Svedok H. K. v prípravnom konaní uviedol, že pána M. nijak bližšie nepozná. K. J. poznal, lebo s ním niekedy pracoval vo firme K. R.. Nevidel ho vyše dvoch rokov. Svedok je vlastníkom bytu č. X na ulici F. Č.. XX v Skalici, jedná sa o garsónku. Na otázku či mal v posledných 4 rokoch záujem byt predat', uviedol, že byt nechcel predat', ani nič také nikomu nehovoril. Na otázku či sprístupnil byt nejakej osobe, uviedol, že si nepamätá, že by niekomu takto sprístupnil byt. Nepamätá si, že by tam mala byť nejaká ohliadka bytu. Nikomu nepožičiaval kľúče od bytu. Kľúče nestratil. Mohlo sa stať, že bol opitý a niekto to využil, ale to si nepamätá.

Svedok J. G. v prípravnom konaní uviedol, že M. pozná len z videnia, J. od malička. Svedok je vlastníkom bytu č. XX na ulici F. Č.. XX v Skalici na tretom poschodí, je to garsónka. Garsónku kúpil asi pred piatimi alebo šiestimi rokmi, vtedy nemal kde bývať, bol skoro bezdomovec. Je rád, že má prácu a uvedenú garsónku a žiadnym spôsobom by nechcel o ňu prísť, je to jeho strecha nad hlavou, nechce ju predat', ani ju nikdy nechcel predat'. Na otázku či sprístupnil byt nejakej osobe, uviedol, že dovolil rôznym kamarátom, aby u neho prespali v čase keď nebol doma, keď bol v práci a podobne. To väčšinou keď tam chceli prísť kamaráti s priateľkou, aby si zahrli playstation, vtedy im na tú hodinu dal aj kľúče. Kľúče požičiaval aj K. J., bolo to asi dva-tri krát. Hovoril, že tam chce ísť s nejakou kamarátkou, maximálne na dve hodiny. Naposledy J. zapožičal byt najmenej pred dvomi rokmi.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní i ďalšie dôkazy, podľa 268 ods. 2 Trestného poriadku za súhlasu strán bol prečítaný písomný znalecký posudok znalca K.. H.. G. F., J., znalca z odboru psychológia č. XX/XXXX zo dňa 25.10.2011 č.l. 102 - 110 spisu z ktorého záverov vyplýva nasledovné:

Na otázku č. 1, v ktorej znalec mal vykonať kompletne psychologické vyšetrenie poškodeného R. J. so zameraním na jeho intelektové schopnosti uviedol, že intelekt poškodeného je na úrovni subnormy a pravdepodobne zhoršený v dôsledku organických procesov mozgu v súvislosti s alkoholizmom a epilepsiou. Osobnosť depravovaná dlhodobým konzumom alkoholu so znakmi pre závislosť v rozsahu škodlivého pitia. Nízka úroveň sociálnej adaptácie, neprimerané sociálne zručnosti, negatívna sebepercepcia a prehlbovanie postupnej izolácie ako obrany pred dyskomfortom v styku s väčšinovou spoločnosťou vytláčajú vyšetreného na okraj spoločenského priestoru. Nevykazuje zvýšenú mieru agresivity, je pasívny a tieto rysy zhoršujú jeho schopnosť vzdorovať sociálnym nárokom.

Na otázku č. 2, v ktorej znalec mal zistiť, či poškodený R. J. má sklony k zvýšenej manipulovateľnosti a sugestibilitate uviedol, že poškodený má sklony k zvýšenej manipulovateľnosti a sugestibilitate. Je to dané tak stavom poznávacích funkcií, ktorých kvalita je významne znížená, ako aj osobnostnými rysmi vo vzťahu k sociálnej adaptácii a nízkemu sebaobrazu. Uvedené súvisí so zvýšenou sociálnou naivitou ako jadrového rysu pri minimalizácii regulácie rozhodnutí z racionálnych zdrojov, nakoľko tieto sú zníženej kvality.

Na otázku č. 3, v ktorej znalec mal vykonať analýzu pravdepodobnosti poškodeného motivácie pristúpenia k predaju záhradnej chatky uviedol, že pravdepodobne iniciatíva k predaju nevychádzala zo strany poškodeného. Nepatrí k jeho osobnostnej výbave takto zásadne meniť stabilnú situáciu. K predaju pristúpil aktívne vo viere, že budú naplnené podmienky finančného odškodnenia a poskytnutia „garsónky“, ako možnosti bývania. Nepovažoval za pravdepodobné, aby sa poškodený vzdal bývania bez adekvátnej náhrady, resp. finančného odškodnenia s možnosťou zadovážiť si iné bývanie. K predaju došlo dobrovoľne, nakoľko predpokladal naplnenie podmienok. Ľahostajnosť k právnym podmienkam predaja a zabezpečenia plnenia je psychologicky zrozumiteľná v kontexte stavu poznávacích funkcií, štýlu myslenia, ako aj osobnostných rysov.

Na otázku č. 4, v ktorej znalec mal vykonať analýzu pravdepodobnosti motivácie poškodeného k zapožičaniu peňazí z predaja chatky K. J. uviedol, že pravdepodobne bol motivovaný príslubom získania „garsónky“. K súhlasu prispel i ním pri výpovedi u znalca deklarováný (predtým vnímaný) príslub postupného vyplácania menších čiastok zo strany J..

Na otázku č. 5, v ktorej znalec mal posúdiť mieru dobrovoľnosti, súhlasu poškodeného s predajom záhradnej chatky a zapožičaním peňazí z predaja K. J., uviedol, že miera dobrovoľnosti, súhlasu poškodeného s predajom záhradnej chatky a zapožičaním peňazí z predaja K. J. bola silne podmienená príslubom nádeje získania „garsónky“, ako aj postupného splácania zapožičanej čiastky.

Na otázku č. 6, v ktorej znalec mal zistiť z psychologického hľadiska vzťah poškodeného k osobám E.. A. M. C. K. J., ako zo svojho pohľadu vníma tieto osoby (kamarát, autorita a pod.) uviedol, že z psychologického hľadiska vnímal poškodený v čase skutku osobu M. ako priateľa, ktorý u neho vzhľadom k vzdelaniu požíval vysokú autoritu, ktorej bezvýhradne dôveroval, pričom tento vzťah sa preniesol aj na všetky ostatné osoby, ktoré odporúčal, resp. svojím správaním označil ako vhodné, napr. J..

Na otázku č. 7, v ktorej znalec mal zistiť ako poškodený vníma okolnosti predaja záhradnej chatky a zapožičania peňazí K. J., či to vníma ako krivdu, podvod, alebo inak uviedol, že okolnosti predaja záhradnej chatky a zapožičania peňazí K. J., vníma ako krivdu, podvod, ktoré sú pre neho existenčného významu. Uvedomuje si svoju situáciu a viní znej uvedené osoby (M., J.), viac však emočne stráda vnímaným uvedením do omylu M., tak ako to vníma v čase vyšetrenia znalcom. V konfrontácii s realitou nastupuje bagatelizácia dôsledkov „obchodu“.

Na otázku č. 8, v ktorej znalec sa mal vyjadriť či je potrebné aj vykonanie skúmania duševného stavu poškodeného psychiatrom na zistenie, či vedel správne vnímať a reprodukovat' prežitú udalosť v čase spáchania skutku, najmä vzhľadom na jeho pravdepodobnú závislosť na alkohole uviedol, že poškodený vykazuje znaky závislosti od alkoholu. Nevykazuje znaky pre inú závažnú poruchu v zmysle psychózy. Stav poznávacích funkcií je organicky zmenený a narúša všeobecnú vierohodnosť jeho osoby ako celku, čo nevyklučuje však priebeh udalostí, tak ako sú v kontexte poznatkov zo spisu uvádzané poškodeným. Osobnosť je depravovaná (v úpadku). Pribratie znalca- psychiatra je na zväžení vyšetrovateľa, z psychologického hľadiska si podané posúdenie nevyžaduje psychiatrickú konzultáciu.

Podľa § 269 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní prečítal alebo oboznámil podstatné listinné dôkazy z vyšetrovacieho spisu a to: výpis z účtu R. J. zo dňa 5.10.2015 č.l. 4-5 a 163-165 spisu, zrušenie účtu č.l. 6 spisu, uznanie dlhu bez uvedenia dátumu č.l. 46 spisu, uznanie dlhu zo dňa 24.06.2014 č.l. 47 spisu, úmrtný list R. J. č.l. 67 spisu, list o prehliadke mŕtveho R. J. č.l. 68-69 spisu, uznanie dlhu bez uvedenia dátumu č.l. 72 spisu, vklad na účet č.l. 83 spisu, LV č. XXXXX zo dňa 14.10.2015 č.l. 113-115 spisu, Kúpna zmluva zo dňa 26.06.2014 uzatvorená medzi O. J. C. H.. Z. J. ako predávajúcimi

a R. J. ako kupujúcim č.l. 116-118 spisu, Kúpna zmluva zo dňa 05.01.2015 uzatvorená medzi R. J. ako predávajúcim a spoločnosťou A. L., R.K..S.. ako kupujúcim č.l. 119-122 spisu, Kúpna zmluva zo dňa 27.03.2015 uzatvorená medzi spoločnosťou A. L., R.K..S.. ako predávajúcim a L. P. ako kupujúcim č.l. 123-130 spisu, odpis z RT K. J. zo dňa 24.10.2017 č.l. 147-148 spisu, odpis z RT A. M. zo dňa 24.10.2017 č.l. 149 spisu, výpis z ústrednej evidencie priestupkov MVSR zo dňa 25.10.2017 K. J. č.l. 150-151 spisu, výpis z ústrednej evidencie priestupkov MVSR zo dňa 25.10.2017 A. M. č.l. 152-153 spisu, správa o povesti obžalovaných zo dňa 06.10.2017 č.l. 155 spisu, posudok obžalovaného A. M. zo dňa 02.11.2017 z ÚVTOS Dubnica nad Váhom č.l. 156-157 spisu, správa z Tatra banky č.l. 162 spisu, odpis z RT K. J. zo dňa 04.11.2019 č.l. 282-283 spisu, odpis z RT A. M. zo dňa 04.11.2019 č.l. 284-285 spisu, ilustrácia v registri priestupkov zo dňa 04.11.2019 K. J. č.l. 286 spisu, ilustrácia v registri priestupkov zo dňa 04.11.2019 A. M. č.l. 287-288 spisu.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Skalica sp. zn. 2D/25/2017 č.l. 9-10, 24 spisu.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Skalica sp. zn. 4T/146/2015 rozsudok zo dňa 24.04.2017 č.l. 83 spisu, uznesenie KS TT 3To/46/2017 zo dňa 20.02.2018 č.l. 114 spisu, uznesenie OS Skalica 4T/146/2015 zo dňa 23.04.2018 č.l. 124 spisu, nariadenie výkonu trestu zo dňa 23.04.2018 č.l. 128 spisu, správa o nastúpení č.l. 134 spisu, oznámenie o prepustení zo dňa 04.06.2018 č.l. 137 spisu, uznesenie OS TN 1Pp/8/2017 zo dňa 30.05.2018 č.l. 141-142 spisu, uznesenie OS TN 1Pp/8/2017 zo dňa 22.07.2019 č.l. 147 spisu, odpis z RT A. M. zo dňa 29.06.2015 č.l. 12 spisu, výpis z ústrednej evidencie priestupkov MVSR zo dňa 29.06.2015 A. M. č.l. 15-16 spisu.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/154/2013 rozsudok zo dňa 07.09.2015 č.l. 338 spisu, nariadenie výkonu trestu zo dňa 22.12.2015 č.l. 353 spisu, dodanie do výkonu trestu a správa o nastúpení č.l. 358-361 spisu, hlásenie zmien zo dňa 24.02.2015 č.l. 366 spisu, odpis z RT A. M. zo dňa 21.10.2013 č.l. 253 spisu.

Z výpisu z účtu poškodeného IBAN: R. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX (č.l. 4-5 a 163-165 spisu) mal súd preukázané, že dňa 18.05.2014 je zostatok na účte 0 eur.

Dňa 12.06.2014 bol vložený vklad vo výške 500,- eur od C. F..

Dňa 13.06.2014 bol účinený výber vo výške 150,- eur R. J..

Dňa 16.06.2014 bol účinený výber vo výške 340,- eur R. J. a E.. A. M..

Dňa 23.06.2014 bol vložený vklad vo výške 17.300,- eur od C. F..

Dňa 24.06.2014 bol účinený výber vo výške 600,- eur R. J..

Dňa 24.06.2014 bol účinený výber vo výške 1.500,- eur E.. A. M..

Dňa 25.06.2014 bol účinený výber vo výške 650,- eur R. J..

Dňa 26.06.2014 bol účinený výber vo výške 500,- eur R. J..

Dňa 26.06.2014 bol účinený prevod vo výške 12.000,- eur.

Dňa 27.06.2014 bol účinený vklad vo výške 180,- eur G. Y..

Dňa 30.06.2014 bol účinený výber vo výške 1.000,- eur E.. A. M..

Dňa 02.07.2014 bol účinený výber vo výške 1.000,- eur R. J..

Dňa 04.07.2014 bol účinený výber vo výške 100,- eur E.. A. M..

Dňa 08.07.2014 bol účinený výber vo výške 110,- eur E.. A. M..

Ku dňu 17.12.2014 bol zostatok na účte 0 eur.

Dispozičné oprávnenie k účtu mali poškodený R. J. ako majiteľ samostatne a zároveň disponent spolu s ďalšou oprávnenou osobou a obžalovaný E.. A. M. ako disponent spolu s ďalšou oprávnenou osobou.

Z listiny nazvanej uznanie dlhu bez dátumu č.l. 46 spisu mal súd preukázané, že v tejto obžalovaný K. J. na jednej strane ako dlžník a na druhej strane veriteľ uzatvorili uznanie dlhu tak, že dlžník obžalovaný K. J. uznal svoj dlh voči veriteľovi poškodenému R. J. vo výške 30.000,- eur a prepis garsónky na ulici F. XXXX/XX, X. poschodie, byt číslo XX do vlastníctva veriteľa. Obžalovaný K. J. sa zaviazal vyplatiť veriteľovi dlžnú čiastku a prepis garsónky najneskôr do 15.01.2015. V prípade nevyrovnania dlhu sa zmluvné strany dohodli na zmluvnej pokute 0,5% denne počnúc dňom 06.01.2015 až do zaplatenia istiny. Zmluvné strany prehlásili, že toto uznanie urobili slobodne, vážne bez nátlaku na znač čoho toto uznanie dlhu obaja podpísali.

Z kúpnej zmluvy (č.l. 116-118 spisu) mal súd preukázané, že zmluvu dňa 26.06.2014 uzatvorili predávajúci O.Š. J. C. H.. Z. J. a kupujúci R. J., ktorý v zmysle článku I. zmluvy nadobudol do vlastníctva nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXXX, pre kat. úz. R. a to parc. č. XXXXX/XX - záhrady o výmere 468 m², parc. č. XXXXX/XX - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 14 m², stavby záhradnej

chatky súpisné číslo XXXX, ktorá je postavená na pozemku parc. č. XXXXX/XX v podiele 1/1-ina a na LV č. XXXX parc. č. XXXXX/XX - orná pôda o výmere 232 m² a parc. č. XXXXX/XX - orná pôda o výmere 11889 m² v spoluvlastníckom podiele 1/136-ina. Nehnuteľnosti v zmysle článku III. R. J. nadobudol za kúpnu cenu 12.000,- eur, ktorá bola uhradená prevodom na účet predávajúcich pri podpise zmluvy.

Z kúpnej zmluvy (č.l. 119-122 spisu) mal súd preukázané, že zmluvu dňa 05.01.2015 uzatvorili predávajúci R. J. a kupujúci spoločnosť A. L., R..K..S., za ktorú zmluvu podpísali konatelia U. W. C. H. R., ktorá v zmysle článku III. zmluvy nadobudla do vlastníctva nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXXX, pre kat. úz. R. a to parc. č. XXXXX/XX - záhrady o výmere 468 m², parc. č. XXXXX/XX - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 14 m², stavby záhradnej chatky súpisné číslo XXXX, ktorá je postavená na pozemku parc. č. XXXXX/XX v podiele 1/1-ina a na LV č. XXXX parc. č. XXXXX/XX - orná pôda o výmere 232 m² a parc. č. XXXXX/XX - orná pôda o výmere 11889 m² v spoluvlastníckom podiele 1/136-ina. Nehnuteľnosti v zmysle článku IV. spoločnosť nadobudla za kúpnu cenu 5.500,- eur, ktorá bola uhradená tak, že časť kúpnej ceny vo výške 500,- eur bola vyplatená pred podpísaním zmluvy a časť kúpnej ceny vo výške 5.000,- eur bola vyplatená pri podpise kúpnej zmluvy predávajúcemu v hotovosti, pričom podpisom zmluvy strany potvrdzujú, že kúpnu cenu predávajúci prevzal.

Z kúpnej zmluvy (č.l. 123-130 spisu) mal súd preukázané, že zmluvu dňa 27.03.2015 uzatvorili predávajúci spoločnosť A. L., R..K..S., za ktorú zmluvu podpísali konatelia G. R. C. H. R. a kupujúcim L. P., ktorý v zmysle článku III. zmluvy nadobudol do vlastníctva nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXXX, pre kat. úz. R. a to parc. č. XXXXX/XX - záhrady o výmere 468 m², parc. č. XXXXX/XX - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 14 m², stavby záhradnej chatky súpisné číslo XXXX, ktorá je postavená na pozemku parc. č. XXXXX/XX v podiele 1/1-ina a na LV č. XXXX parc. č. XXXXX/XX - orná pôda o výmere 232 m² a parc. č. XXXXX/XX - orná pôda o výmere 11889 m² v spoluvlastníckom podiele 1/136-ina. Nehnuteľnosti v zmysle článku IV. nadobudol za kúpnu cenu 20.000,- eur, ktorá bola uhradená prevodom na účet predávajúceho pri podpise zmluvy.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy nezávisle podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností jednotlivo aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním väčšiu škodu.

Podľa § 221 ods. 3 písm. c) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. g) Trestného zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu využitím tiesne, neskúsenosti, odkázanosti alebo podriadenosti.

Podľa § 124 ods. 1 Trestného zákona, škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Podľa § 20 Trestného zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

K výroku o vine obžalovaného E.. A. M.:

Obžalovaný E.. A. M. od začiatku svoju vinu popieral. Jeho obrana spočívala v tom, že on poškodenému R. J. iba pomáhal a nikdy ho nemal v úmysle poškodiť. Naopak celú vinu sa snažil „hodiť“ iba na obžalovaného K. J., ktorý na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine. Obžalovaný E.. A. M. sa ďalej bránil tým, že s obžalovaným K. J. nemal žiadnu dohodu a za predajom chatky bol práve obžalovaný K. J., ktorý dal inzerát cez svojho kamaráta a dal tam iba jeho telefónne číslo, nakoľko mal poškodeného R. J. najlepšiu možnosť zabezpečiť. Zmluvu poškodenému síce nepísal, ale niektoré veci s poškodeným riešil. Ďalej obžalovaný E.. A. M. tvrdil, že keby poškodenému nebola ponúkaná možnosť získať garsónku nepristúpil by na predaj chatky a k odovzdaniu peňazí.

Obžalovaný E.. A. M. sa ďalej bránil tým, že keby mal dohodu s obžalovaným K. J. určite by bol aj on na uznaní dlhu. Mal vedomosť o tom za koľko poškodený R. J. kupoval chatku, pričom ju predal za sumu 6.000,- eur. Z predaja chatky nedostal žiadnu sumu. Potvrdil, že uznanie dlhu na č.l. 46 spisu diktoval obžalovanému K. J., ktorý doklad mal slúžiť na ochranu poškodeného R. J.. Navyiac ako právnik poškodenému vysvetlil, že táto listina je jeho poisťou a ochranou, pričom poškodený tomu rozumel. Ešte pred týmto skutkom on sám požičal obžalovanému K. J. peniaze vo výške cca 120.000,- eur, z ktorých mu obžalovaný K. J. nevrátil nič.

Súd však obhajobným, rozporuplným tvrdeniam neuveril a považoval ich iba za účelovú obranu obžalovaného E.. A. M..

Jeho vina však bola jednoznačne preukázaná s poukazom na výpoveď spoluobžalovaného K. J., ktorý sa mu zveril, že potrebuje peniaze a on mu na to odpovedal, že sa pokúsi vybaviť. Ich dohoda teda jestvovala už od začiatku s tým, že obžalovaný E.. A. M. sa pokúsi vybaviť pre neho peniaze. Následne nahovoril obžalovaný E.. A. M. poškodeného R. J., aby predal svoju chatku, pretože vedel čo je to za osobu (jednoduchý a ovplyvniteľný človek) a vedel aj to, že poškodený nechcel zostať bývať v predmetnej chatke. Ako teda uviedol aj obžalovaný E.. A. M. na hlavnom pojednávaní, že prevod garsónky bol „lákadlom“ pre poškodeného, kedy poškodený definitívne súhlasil s predajom chatky, pretože mal vidinu toho, že bude mať kde bývať a nepríde tak o strechu nad hlavou. Z výpovede obžalovaného K. J. vyplýva, že on na poškodeného nechcel prepísať garsónku, táto sa mu iba ukázala. Teda aj obžalovaný E.. A. M. vedel, že obžalovaný K. J. žiadnu garsónku nevlastní a ani nemá v úmysle ju na neho prepísať, pretože patrila inej osobe - svedkovi J. G., ktorý ju obžalovanému K. J. iba zapožičal na dve hodiny a nemal ju v úmysle ani predať.

Z výpovedí obžalovaných ako aj svedkov U. W. C. G. R. jednoznačne vyplýva, že celú vec ohľadne predaja chatky riešil obžalovaný E.. A. M., teda bol prítomný pri ohliadke nehnuteľnosti kupujúcimi aj pri uzatvorení zmluvy a pri prevzatí peňazí a je úplne irelevantné, či túto spisoval on alebo nie. Navyiac svedkyňa G. R.F. uviedla, že obžalovaný E.. A. M., ktorý pri predaji vystupoval ako právnik a mal za úlohu, aby poškodeného neoklamali a dostal vyplatené peniaze za predanú nehnuteľnosť svedkyňa uviedol, že poškodený už má vybavenú garsónku, pričom potom to upresnil, že sa má jednať o nejaký mestský byt. Teda obrana obžalovaného E.. A. M., že celú vec riešil obžalovaný K. J. je čistým klamstvom. Bolo nesporne preukázané, že obžalovaný K. J. dal iba inzerát na internet prostredníctvom kamaráta s uvedením telefónneho čísla obžalovaného E.. A. M., ktorý s poukazom na vyššie svedecké výpovede bol prítomný a „zastupoval“ poškodeného pri predaji chatky a navyiac sa aj sám usvedčil z toho, že vedel, že garsónka nebude prepísaná na poškodeného, nakoľko svedkyňa G. R. uviedol, že poškodený má už vybavenú garsónku, pričom neskôr sa poopravil, že sa má jednať o mestský byt.

Obžalovaný E.. A. M. je usvedčovaný aj výpoveďou svedka C. F., ktorá ako nepriamy svedok sa dozvedela o predmetnej veci prostredníctvom svojho brata a poškodeného R. J.. Svedkyňa potvrdila, že poškodený obžalovanému E.. A. M. veril, pretože v minulosti mu pomohol, keď ho podvodne pripravili o byt. Svedkyňa potvrdila, že poškodenému obaja obžalovaní garsónku ukázali a bol šťastný, že bude mať kde bývať a preto neriešil ani výšku sumy, za ktorú sa chatka predala. Po predaji chatky, keď

poškodenému garsónku nevybavili, svedkyňa asi 8-krát volala alebo sa s obžalovaným E.. A. M. stretla osobne, tento ju však stále zavádzal, že garsónka bude nech počká do 20-teho v mesiaci, koncom mesiaca, atď. Pýtala si od neho aj kúpnu zmluvu, ktorú jej však tiež nepriniesol. Až potom, čo svedkyňa došla trpezlivosť podala na obžalovaných trestné oznámenie. Nakoľko obžalovaní poškodenému R. J. nezabezpečili žiadne bývanie stal sa z neho bezdomovec, pričom v zimnom období utrpel omrzliny a zomrel na následky podchladenia.

Obžalovaný E.. A. M. sa navyše aj sám usvedčil z predmetného skutku tým, že na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovanému K. J. ešte pred predmetným skutkom požičal peniaze cca 120.000,- eur, z ktorých mu nič nevrátil a teda musel si byť vedomý toho, že keď jemu obžalovaný K. J. nevrátil žiadne peniaze, nevráti peniaze ani poškodenému R. J. a ani neprepíše na neho garsónku. Predsa keby obžalovaný K. J. vlastnil nejaký majetok, in concreto garsónku, určite by sa snažil o to, aby si uspokojil najmä vlastnú pohľadávku voči obžalovanému E.. A. M.. A navyše keď si bol obžalovaný E.. A. M. vedomý toho, že obžalovanému K. J. napožičiaval peniaze a tieto mu nevrátil v prípade, že by mal úmysel ochrániť poškodeného ako sám tvrdí, mal včas zakročiť a zabrániť tak predaju chatky poškodeného.

Súd neuveril úprimnosti a dobromyseľnosti obžalovaných ani pri vyhotovení listiny nazvanej „uznanie dlhu“ bez uvedenia dátumu a bez zákonom požadovaných náležitostí podľa § 558 Občianskeho zákonníka. Uznanie dlhu je jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi zakladá vyvrátenú právnu domnienku, že v čase uznania dlh existoval. Tento právny úkon okrem všeobecných náležitostí pre právne úkony (§ 34 a nasl.) musí mať písomnú formu, musí byť z neho zrejмый dôvod (kauza) vzniku pohľadávky, musí v ňom byť presne určená výška pohľadávky a napokon musí obsahovať aj prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. Uznaním dlhu však nevzniká nový záväzok.

Z uvedeného výkladu ustanovenia § 558 Občianskeho zákonníka jasne vyplývajú náležitosti uznania dlhu. V predmetnej listine na č.l. 46 spisu, však tieto náležitosti absentujú. Tu sa teda naskytuje otázka, či je táto listina hodná právnika, bývalého advokáta s 25 ročnou praxou za predpokladu, že jeho úmysly by boli čisté a chcel by touto listinou poškodeného ochrániť. Skutočnosť, že obžalovaný E.. A. M. nadiktoval toto uznanie dlhu obžalovanému K. J., ktoré obsahovo nezodpovedá osobe s právnickým vzdelaním je možné dospieť iba k dvom záverom. V prvom prípade obžalovaný E.. A. M. je tak „diletantský a neznalý problematiky“, že nevie ako má vyzeráť uznanie dlhu, avšak súd túto prvú verziu vylučuje. V druhom prípade však obžalovaný konal úmyselne, pričom vedel, že takto koncipované uznanie dlhu je ďalej právne neúčinné a „dlh“ v ňom uznaný je na súde nevyvozditeľný. Súd sa teda jednoznačne prikláňa k druhej verzii, že obžalovaný E.. A. M. dobre vedel čo a ako robí. V žiadnom prípade teda nekonal na ochranu poškodeného, práve naopak s cieľom uviesť ho do omylu, čo potvrdzuje aj nízka cena chatky, za ktorú bola predaná. Obžalovaný E.. A. M. teda nepochybne vedel za koľko poškodený kúpil chatku a rovnako mal vedomosť o tom, za koľko ju predal, nakoľko bol prítomný pri predaji.

Zo znaleckého posudku č. XX/XXXX zo dňa 25.10.2011 č.l. 102 - 110 spisu vyplýva, že poškodený má sklony k zvýšenej manipulovateľnosti a sugestibilite. Je to dané tak stavom poznávacích funkcií, ktorých kvalita je významne znížená, ako aj osobnostnými rysmi vo vzťahu k sociálnej adaptácii a nízkemu sebaobrazu. Uvedené súvisí so zvýšenou sociálnou naivitou ako jadrového rysu pri minimalizácii regulácie rozhodnutí z racionálnych zdrojov, nakoľko tieto sú zníženej kvality. Ďalej v posudku sa konštatuje, že poškodený z psychologického hľadiska vnímal v čase skutku osobu obžalovaného E.. A. M. ako priateľa, ktorý u neho vzhľadom k vzdelaniu požíval vysokú autoritu, ktorej bezvýhradne dôveroval, pričom tento vzťah sa preniesol aj na všetky ostatné osoby, ktoré odporúčal, resp. svojím správaním označil ako vhodné, napr. obžalovaného K. J.. Dôverčivosť a naivita poškodeného bola potvrdená aj z výpovedí obžalovaných a svedkyne C. F..

Znalec u poškodeného zistil znaky závislosti od alkoholu. Nevykazuje však znaky pre inú závažnú poruchu v zmysle psychózy. Stav poznávacích funkcií je organicky zmenený a narúša všeobecnú vierohodnosť jeho osoby ako celku, čo však nevylučuje priebeh udalostí, tak ako sú v kontexte poznatkov zo spisu uvádzané poškodeným. Osobnosť poškodeného je depravovaná (v úpadku). S poukazom na vykonané dokazovanie mal súd preukázané, že poškodený reprodukoval udalosti vierohodne.

Námietka obhajoby, že obžalovaný E.. A. M. nemal z predmetnej trestnej činnosti žiadny prospech je irelevantná, pretože zákon nevyžaduje aby obohatil seba, ale stačí aby obohatil iného v danom prípade obžalovaného K. J.. Bolo nepochybne preukázané, že obaja obžalovaní konali spoločne na základe dohody aj keď táto nemusí byť výslovná a písaná, stačí ak je konkludentná, pričom bolo preukázané, že veľkú časť konania mal na starosti obžalovaný E.. A. M. (prehovoriť poškodeného, utvrdiť ho v

prepise garsónky, nadiktoval listinu, ktorá ho mala ochrániť), pričom obžalovaný K. J. následne ukázal poškodenému garsónku a prevzal peniaze. Spoločne teda participovali na predmetnej trestnej činnosti a z hľadiska spolupáchateľstva nemusí každý z obžalovaných naplniť všetky znaky zločinu podvodu, je dostačujúce ak súhrn konania spolupáchateľov napĺňa všetky znaky uvedené v tomto ustanovení.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i súhrne a dospel k jednoznačnému záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti sa stal, že ho spáchal obžalovaný E.. A. M. spoločne s obžalovaným K. J. a že boli splnené všetky podmienky na vyvodenie trestnej zodpovednosti obžalovaného E.. A. M.. Konanie obžalovaného, ktorého sa dopustil napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. g) Trestného zákona, tak po objektívnej stránke ako aj subjektívnej stránke, pretože obžalovaní spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že iného uviedli do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku väčšiu škodu podľa § 125 Trestného zákona, teda sumu presahujúcu 2.660,- eur, v danom prípade 5.000,- eur a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - využitím tiesne a neskúsenosti poškodeného, ktorý bol požívateľom alkoholu, s poukazom na jeho duševné rozpoloženie, naivitu a tieseň vyplývajúcu z jeho osobných a majetkových pomerov a nemožnosťou sám vyriešiť svoju životnú situáciu a ľahostajnosť prístupu, neskúsenosť, pričom už v minulosti bol jedenkrát podvodne o byt pripravený.

Z hľadiska subjektívnej stránky obžalovaný E.. A. M. konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, teda chcel ohroziť alebo porušiť záujem chránený Trestným zákonom.

Pri spolupáchateľstve sa nevyžaduje, aby každý spolupáchateľ vykonal celú objektívnu stránku skutkovej podstaty trestného činu. Postačuje ak ju páchatelia naplnia spoločným konaním. V naznačených súvislostiach je preto irelevantné, že obžalovaný E.. A. M. nemal žiadny podiel z trestnej činnosti.

Obžalovaný E.. A. M. sa podieľal na trestnej činnosti v podstatnej miere: prehovoril poškodeného, aby predal chatku, utvrdil ho v prepise garsónky, nadiktoval listinu, ktorá ho mala ochrániť.

Súd posúdil dôkazy jednotlivo i v celku a dospel k záveru, že tieto dávajú ucelenú, jednotnú, logickú, ničím nenarušenú reťaz dôkazov smerujúcich jedine k uznaniu viny obžalovaného E.. A. M..

K výroku o treste obžalovaného E.. A. M.:

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 32 a § 34 ods. 1 až ods. 5 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy a kto z obžalovaných akou mierou prispel k spáchaniu trestného činu. Súd spravodlivo zohľadňoval konanie obžalovaného E.. A. M. pričom vychádzal zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu).

Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného E.. A. M. súd zistil, že z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený.

Z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom mal súd preukázané, že obžalovaný E.. A. M. bol do predmetného ústavu premiestnený dňa 01.03.2016. Adaptácia na podmienky výkonu trestu v ústave Dubnica prebehla s problémami, nakoľko sa v konaní odsúdeného prejavovali prvky odmietania odporúčaní a akceptácia požiadaviek personálu. Po tomto období porušenia interných ani zákonných noriem neboli zaznamenané, pričom príkazy a nariadenia rešpektuje a plní. V styku s personálom je slušný, sebavedomý a otvorený, ale v prípade neuspokojenia požiadavky má tendencie ku opozičnému správaniu. V skupine odsúdených je jeho správanie sebavedomé a egocentrické, čo v minulosti spôsobovalo problémy v interpersonálnych vzťahoch. K trestnej činnosti zaujíma nekritický postoj. Počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody bol jedenkrát disciplinárne odmenený. Disciplinárne potrestaný nebol.

Z odpisu z registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 4-krát súdne trestaný. V dvoch prípadoch sa na neho hľadí ako keby odsúdený nebol. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Skalica sp. zn. 4T/146/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/46/2017 zo dňa

20.02.2018, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Súd súčasne zrušil výrok o treste odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia uložený mu rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/154/2013 zo dňa 07.09.2015, právoplatným dňa 14.11.2015 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona mu uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 2 (dva) roky. Skutku vo veci Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/154/2013 sa obžalovaný dopustil dňa 02.05.2007 a skutku vo veci Okresného súdu Skalica sp. zn. 4T/146/2015 sa dopustil dňa 06.05.2015. Vzhľadom na to predmetnej trestnej činnosti sa dopustil v decembri 2014, všetky skutky sú v súbehu a preto prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu k vyššie uvedeným skutkom.

Z výpisu evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaný E.. A. M. sa dopustil 2 priestupkov na úseku cestnej premávky dňa 14.03.2013 a 13.08.2013 za ktoré mu bola uložená bloková pokuta vo výške 20,- eur a 30,- eur.

Pri posudzovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovaného E.. A. M. nezistil žiadnu z poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona a to ani okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, že by pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, pretože obžalovaný E.. A. M. má dva záznamy v registri trestov aj napriek tomu, že sa hľadá na neho ako keby odsúdený nebol, súd túto okolnosť priznať nemohol. Súd u obžalovaného nezistil ani priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Súd len poznamenáva, že obžalovanému neprípocítal ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, že spáchal viac trestných činov, nakoľko obžalovanému je ukladaný súhrnný trest odňatia slobody za použitia asperačnej zásady, kde už je raz zohľadnená na ťarchu obžalovanému okolnosť, že spáchal viac trestných činov. Nie je možné túto istú okolnosť (teda že sa dopustil viac trestných činov) mu pripočítať na ťarchu dvakrát, pretože by inak došlo k dvojitému pripočítaniu tej istej okolnosti na jeho ťarchu.

Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol teda rovnaký a súd pri ukladaní trestu aplikoval ustanovenie § 38 ods. 2 Trestného zákona. Nakoľko sa však obžalovaný E.. A. M. dopustil v súbehu dvoch zločinov a jedného prečinu spáchaných dvomi alebo viacerými skutkami súd pri ukladaní trestu súčasne aplikoval ustanovenia § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona za použitia asperačnej zásady tak, že zvýšil hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona (3 roky až 10 rokov) o 1/3, teda sadzba po jej úprave je v rozmedzí 3 roky až 13 rokov 4 mesiace.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 Trestného zákona tak v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie bude v prejednávanej veci dosiahnutý uložením súhrnného trestu odňatia slobody v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby a to vo výmere 6 (šesť) rokov nepodmienečne, ktorý trest je plne v súlade s ustanovením § 42 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko nie je miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. Súd pri ukladaní trestu bral do úvahy skutočnosť, že v podstate obaja obžalovaní participovali na spáchanom skutku, pričom miera zavinenia obžalovaného E.. A. M. je o to vyššia, že ako osoba známa práva jednak požívala u poškodeného autoritu a tento mu bezvýhradne dôveroval a teda bez jeho aktívneho pôsobenia a utvrdzovania poškodeného v tom smere ako je chránený by nikdy nedošlo k spáchaniu žalovanej trestnej činnosti a následne aj k úmrtiu poškodeného R. J..

Súd obžalovaného E.. A. M. zaradil na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za iný úmyselný trestný čin.

Súd súčasne podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a výrok o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 2 (dva), ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Skalica sp. zn. 4T/146/2015 zo dňa 24.04.2017, právoplatným dňa 20.02.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn.

3To/46/2017 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a výrok o treste odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia uložený mu rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/154/2013 zo dňa 07.09.2015, právoplatným dňa 14.11.2015 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd zároveň podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 2 roky, ktorý iba zopakoval, nakoľko mu bol uložený predchádzajúcim rozsudkom a tento vo výroku o treste zrušil.

Podľa názoru súdu takto uložený trest obžalovanému E. A. M. teda plní zákonom požadovanú ochrannú funkciu ako aj funkciu individuálnej a generálnej prevencie smerom k ostatným členom spoločnosti, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení a súd vzhľadom na tieto pomenované dôvody, považuje tento uložený trest obžalovanému za adekvátny, spravodlivý a primeraný spáchaným skutkom.

K výroku o vine obžalovaného K. J.:

Obžalovaný K. J. urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine a preto ho súd uznal za vinného zo zločinu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. g) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

K výroku o treste obžalovaného K. J.:

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 32 a § 34 ods. 1 až ods. 5 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy a kto z obžalovaných akou mierou prispel k spáchaniu trestného činu. Súd spravodlivo zohľadňoval konanie obžalovaného K. J. pričom vychádzal zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu).

Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného K. J. súd zistil, že z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený.

Z odpisu z registra trestov súd zistil, že obžalovaný K. J. bol doposiaľ 7-krát súdne trestaný. V 6-tich prípadoch sa na neho hľadí ako keby odsúdený nebol. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Skalica, sp. zn. 4T/34/2015 zo dňa 26.02.2016 za prečin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona k peňažnému trestu 700,- eur, ktorý dňa 30.09.2016 zaplatil.

Z výpisu evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaný má 6 záznamov v Ústrednej evidencii priestupkov MVSR za priestupky, ktorých sa dopustil dňa 07.07.2013, 29.09.2013, 08.06.2016, 16.01.2017 a 27.02.2017 všetky za porušenie pravidiel cestnej premávky, za ktoré mu boli ukladané blokové pokuty 1 x 40 eur, 1 x 20 eur a 3 x 10 eur.

Pri posudzovaní poľahčujúcich a príťažujúcich okolností súd u obžalovaného K. J. nezistil žiadnu z poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona a to ani okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, pretože obžalovaný K. J. má 6 záznamov v registri trestov aj napriek tomu, že sa hľadí na neho ako keby odsúdený nebol, súd túto okolnosť priznať nemohol. Súd mu rovnako nepriznal ani poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a to aj napriek tomu, že sa priznal, skutok však úprimne neoľutoval. Súd u obžalovaného nezistil ani príťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona.

Nakoľko pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností bol teda rovnaký, súd pri ukladaní trestu aplikoval ustanovenie § 38 ods. 2 Trestného zákona. Súd pri ukladaní trestu vychádzal zo zákonnej trestnej sadzby pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona v rozmedzí 3 roky až 10 rokov.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 Trestného zákona tak v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie bude v prejednávanej veci dosiahnutý u obžalovaného K. J. uložením trestu odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby vo výmere 3 roky, ktorý nebude bezprostredne spojený s obmedzením jeho osobnej slobody, preto súd rozhodol podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 51 ods. 2 Trestného zákona o podmiennečnom odklade výkonu uloženého trestu odňatia slobody s probačným dohľadom a skúšobnou dobou v trvaní 3 roky, pretože trest neprevyšuje tri roky a osobné pomery obžalovaného a okolnosti prípadu sú také, že na jeho nápravu nie je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný. Súd pri ukladaní trestu bral do úvahy skutočnosť, že v podstate obaja obžalovaní participovali na spáchanom skutku, pričom samotný obžalovaný K. J. bol ten, ktorý zinkasoval finančné prostriedky za predaj chatky „ako pôžičku“.

Súčasne súd uložil obžalovanému aj povinnosť podľa § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona, aby sa v skúšobnej dobe zamestnal alebo sa preukázateľne uchádzal o zamestnanie.

Podľa názoru súdu takto uložený trest obžalovanému teda plní zákonom požadovanú ochrannú funkciu ako aj funkciu individuálnej a generálnej prevencie smerom k ostatným členom spoločnosti, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení a súd vzhľadom na tieto pomenované dôvody, považuje tento uložený trest obžalovanému za adekvátny, spravodlivý a primeraný spáchanému skutku.

O náhrade škody súd rozhodol podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku tak, že obžalovaných E.. A. M. C. K. J. zaviazal povinnosťou nahradiť spoločne a nerozdielne právnomu nástupcovi po poškodenom (R. J., X.. XX.XX.XXXX, B.. XX.XX.XXXX) F. V., X.. XX.XX.XXXX, V. L. G. X. Y., J. P. Č.. XXXX/XXX škodu vo výške 5.000,- eur, nakoľko nárok na náhradu škody bol uplatnený riadne a včas a ktorá výška škody bola aj súčasťou popisu skutku.

Nakoľko splnomocnená zástupkyňa si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 12.000,- eur a súd priznal nárok iba v časti, preto podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku právneho nástupcu po poškodenom (R. J., X.. XX.XX.XXXX, B.. XX.XX.XXXX) F. V. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

I. Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou Okresného súdu Skalica na Krajský súd v Trnave (okrem výroku o vine obžalovaného Radoslava Petroviča), pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.).

II. Proti tomuto rozsudku v časti výroku o vine obžalovaného Radoslava Petroviča nie je prípustné odvolanie ani dovolanie, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (§ 257 ods. 5 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.).

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.).
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307/1d Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.